

Ordføreren (N. P. Jensen): Som ærede Medlemmer ville se, er der til det foreliggende Lovforslag stillet 2 Ændringsforslag af det samlede Udvalg. De have ikke nogen gennemgribende Betydning. Det første af dem gaar ud paa, at der i Overgangstiden indrømmes nogle Lettelser for enkelte Raffinaderier, der ikke have været i Forbindelse med danske Roedyrkere. Man har ment at kunne indrømme de vedkommende Raffinaderier denne Undtagelsesstilling, saa meget mere som der tidligere, nemlig i Aarene 1887—88, paa et noget — skønt ikke ganske — tilsvarende Omraade har været indrømmet Sukkerfabrikkerne en lignende Særstilling. Det er, som sagt, et ganske ubetydeligt Forslag, som gaar ud paa, at det i et begrænset Tidsrum, nemlig 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden skal være tilladt de vedkommende Raffinaderivirksomheder at indføre et mindre Kvantum Raasukker, nemlig $4\frac{1}{2}$ Mill. kg., til en lavere Indførselstold end den, som selve Toldloven fastsætter, det vil sige til en Told, som svarer til den indenlandske Afgift. Det andet Ændringsforslag er stillet af Hensyn til Roedyrkerne. Som det vil erindres fra tidligere Debatter her i Salen, have disse indgaaet Kontrakter med de danske Sukkerfabrikker for et længere Aaremaal. De allerfleste af Kontrakterne udløbe i Aaret 1917, og i Lovforslaget, som det foreligger, er det slaaet fast, at Loven skal tages op til Revision i Rigsdagssamlingen 1916—17. Ændringsforslaget, som er stillet til § 9, gaar blot ud paa at faa betonet nok saa stærkt, som det er sket i selve Lovforslaget, at det er Mening, at den Revision, som skal foretages, skulde forberedes paa en saadan Maade, at det endelige Resultat vil kunne komme til at foreligge som Lov allerede ved Udgangen af Aaret 1916. Grunden er, at det vil have sin Betydning ved Afslutningen af eventuelle ny Kontrakter, at de vedkommende vide, hvilket Grundlag de komme til at staa paa. Da Kontrakterne, som sagt, for de flestes vedkommende udløbe efter Kampagnen 1917, faa de paa den Maade et Tidsrum af $\frac{3}{4}$ —1 Aar, før Kontrakten udløber, til at tage Bestemmelse om, hvorvidt de muligt skulle have ny Kontrakter eller mulig skulle ophøre med Roedyrkningen, eller hvorledes de i det hele taget skulle ordne sig. Jeg har den Ære paa det samlede Udvalgs Vegne at anbefale disse Ændringsforslag til Vedtagelse. Endelig skal jeg paa Flertallet

Vegne anbefale at vedtage Lovforslaget, som det derefter vil komme til at foreligge.

Christian Rasmussen: Ud fra Erkendelsen af, at det foreliggende Lovforslag er et Led i et organisk Hele, og endvidere ud fra den Erkendelse, at det neppe vil kunne nytte mit Parti og mig at stille Ændringsforslag, da vi ikke ville kunne gennemføre dem, skal jeg straks meddele, at vi agte at stemme for Forslaget, saaledes som det nu foreligger. Naar vi gøre dette, har det ikke sin Grund i, at vi ere tilfredse med Forslaget. Vi se nemlig godt, at til Trods for, at Sukkerbeskyttelsen nedsættes gennem det foreliggende Lovforslag med omtrent 33 pCt., ville alligevel den her omhandlede Industri og dens fornemste Repræsentanter, de danske Sukkerfabrikker, hvem man jo gennem det foreliggende Lovforslags Bestemmelser giver et Monopol, i Fremtiden for en meget stor Del kunne udnytte de Fordele, man herigennem giver dem, saaledes at den Nedsættelse paa Sukkerpriserne, som man maatte antage maatte følge af de her foreslaaede Bestemmelser, vil forsvinde for Forbrugerne og gaa i Sukkerfabrikkernes Kasse. Forholdet vil altsaa efter vor Opfattelse blive det, at man giver Sukkerfabrikkerne et faktisk Monopol, og et Bevis herpaa se vi i den Omstændighed, at Sukkeraktierne ere gaaede meget stærkt op i den sidste Tid. Saa vidt jeg erindrer fra Forhandlingerne om denne Sag i Fjor, gjorde det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) opmærksom paa, at de danske Sukkerfabrikkers Aktier vare stegne nogle faa Procent, idet de vare gaaede op, om jeg husker ret, til omkring 160. I dette Øjeblik staa de ikke saa lidt over 200, nemlig i 229. Det er for mig et Bevis paa, at det, vi fastslaa her, er ikke til Skade, men til Gavn for de danske Sukkerfabrikker og derigennem ganske sikkert til Skade for Forbrugerne.

Vi Socialdemokrater ville meget længere ned med den Beskyttelse, der herigennem ydes de danske Sukkerfabrikker, og jeg skal sige, at vi jo allerhelst ville naa til — og vi mene, at Tiden netop er moden dertil —, at Staten overtog Sukkerfabrikationen. Staten har jo i et meget betydeligt Omfang overtaget Jernbanerne, og der er ikke Tvivl om, at Staten med Lethed kunde drive Sukkerfabrikationen her i Landet paa en saadan Maade, at vi kunde fabrikere alt det Sukker, vi forbruge. Imidlertid er der vel neppe Haab om nu